



Budapestre vonatkozó ujságcik

Osztálvozás

372.1

Szerző:

Cím:

Budapesti iskola, ahol
elhamagolják a magyar nyelv tanítását

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp. 1918. okt. 20

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

Személy

Helyszám

— (Budapesti iskola, ahol elhamagolják a magyar nyelv tanítását.) Az ország szívében, ahol mindig vigyáztunk a magyar nyelv és magyar szellem ápolására, a közoktatásügyi minisztérium felügyelete alatt egy tanintézet működik, mely a legbátrabb módon elhamagolja az állam nyelvének tanítását és kultúrájának művelését. Budapesten, Damjanich-utca 4. szám alatt egyemeletes ódon házban van ez az iskola. A kapu oldalán ott diszlik a német birodalmi sassal ékeskedő vastábla, alatta ezzel a felirással: *Reichsdeutsche Schule*. (Német birodalmi iskola.) Az épületben nyomát sem látni annak, hogy a magyar állam vendégszeretét élvezzi az iskola. Minden német; — a feliratok, térképek, fali-táblák, képek. A falakon Hindenburg, Ludendorff és Vilmos császár képei, háborus grafikonok és hadiképek. „U-Boots Wirkung“, „Englands Not“, „Anglia a mi legnagyobb ellenségünk“, a francia harcérterképe stb. Ez hát kizárólag német iskola, nem is lenne nagyon kifogásolható, ha mellette legalább némi helyet juttatnának Magyarországnak. Hogyha pl. azt is bemutatnák írásban és képen, hogy Németország oldalán hűségesen részt vesz a háboruban Magyarország is és hogy nekünk is vannak emblemtáink, amikkel érdemes megismertetni azokat az apró embereket, akik magyar levegőt szívnak és magyar kenyert esznek. Az elzárkózásnak ez az elidegenítő képe még szomorubbá válik, amikor kezünkbe kapjuk az iskola tanrendjét. Az elmúlt tanévben és az idén is, így oktatták itt a magyar nyelvet:

Az első három évfolyamban egyáltalán nem tanítják a magyar nyelvet. Az oktatás mindvégig német s csak az u. n. sextában van hetenként két (kettő) óra a magyar nyelv tanításának szentelve. Ugyanekkor a francia nyelvet heti négy órán keresztül tanítják. A következő években, a

quintában, quartában és alsó-tertiában már csak heti egy óra jut a magyar nyelvre, viszont a franciára jut mindig négy, sőt ugyanennyi órában oktatják az angol nyelvet is. A két utolsó évfolyamban már csak együttesen jut egyetlen óra a magyar nyelvre. Az intézet-tantervéből kitétni, hogy a kilenc évig tartó tanfolyam alatt minden héten hat órát szentelnek az egész iskolában a magyar nyelvnek, míg a német órák száma 42, a franciáé 22, sőt az angolé is tíz, tehát több mint a szövetséges magyaré. A Damjanich-utcai német iskolában az éneklés ugyanolyan fontosnak látszik, mint a magyar nyelv: — a tanórák száma ugyanis megegyezik. Az idén 260 tanulója van ennek az iskolának. Az elmúlt évben valamivel kevesebben voltak, s állampolgárság szerint így oszlottak meg a növendékek: birodalmi német volt közülök 72, osztrák 58, „más“ 41. Ez a „más“ nyilvánvalóan azt jelenti az iskolai értesítő nyelvén, hogy ezek magyar állampolgárok gyermekei voltak. A német és osztrák henes gyermekek egy része már teljesen megmagyarosodva kerül az iskolába, ahol azonban visszánemetesítik őket, úgy hogy elvész az a magyar tudásuk, ami a környezet révén ragadt rájuk. Az önkéntességre jogosító záróvizsgán a magyar nyelv nem szerepel, holott a francia és angol igen.

Jellemzők a német iskolai dolgozatok címei is. Ime: „Német kulturmunka Európa keletén.“ „Mit jelent a Rajna a németeknek?“ „A császár születésnapjáról.“ Nem érthető-e, ha „pusztasöhhő“-ről és csikósokról olvasunk német lapokban, amikor Budapesten ilyen írásbeli feladatot kapnak tanítóiktól az itteni gyerekek: „Was der alte Tschikosch (d. h. Pferdehirt im Alföld) aus vergangenen Zeiten erzählte.“ (Amit az öreg csikós (vagyis alföldi lóásztor) mesélt

az elmúlt időkben.) — Ez u. n. magyar tárgy feladvány volt, a magyar történelemből nem kaptak feladatot a tanulók, ellenben Hermannstadt az ott szerepel az értesítő 12-ik oldalán. — Ez az intézet formailag a magyar királyi közoktatásügyi minisztérium felügyelete alatt áll, ennek azonban nyoma sem látszik az iskola tantervében. Az értesítő beszámol arról, hogy dr. Giesing titkos tanácsos a szász királyi közoktatásügyi minisztériumból, a külügyminisztérium megbízásából inspicálni akarta az iskolát, de váratlanul megbetegedett. A vizsgák a német főkonzulátus képviselője előtt folytak le, a magyar minisztérium képviselőjéről azonban nem találunk említést. Az iskola igazgatója német állampolgár, dr. Steierwald Rudolf, aki nemrég jött Budapestre, úgy hogy még állandó lakása sincs. Ő bizonyára nem látszik alkalmasnak arra, hogy magyar földön, az ország szívében vezesse két-százhatvan gyermek nevelésének ügyét. De ha ezt az iskola belügyének tekintjük is, az mégsem járja, hogy a magyar nyelv tanítását elhamagolják és olyan utolsó helyre tegyék, amit semmilyen kulturális nem engedne meg.